

Det her har intet med klimapolitik at gøre, og det kunne aldrig, hvis det kom til afstemning i dag, blive vedtaget, at man skulle privatisere elproduktionen i form af at privatisere DONG. Det er jeg stensikker på. Men det er en gammel aftale, som man ikke kan finde ud af at tage sig sammen til at lave om, selv om alle og enhver kan se, at det ud fra et klimapolitisk synspunkt mildest talt er fejlagtigt.

Det, som jeg synes at man kunne have brugt en debat som den i dag til, er at diskutere, om det, vi gjorde i 2004, nu var klogt, og om det, som vi bekræftede i 2006, da klimadebatten stadig væk var langt nede på dagsordenen, fordi man ikke havde opdaget, at isen på Grønland smelter, var klogt, eller om vi skal tage udgangspunkt i dagen i dag, hvor vores klimaminister er i Bali for at diskutere at gøre noget ved det her. Er det et klogt signal at sende til klimatopmødet i Bali, at vi her i Danmark lige har privatiseret DONG? Det er det da ikke. Alle og enhver kan se, at det var klogere at gøre noget andet.

Jeg vil også lige sige om det langsigtede, hvilket jeg glemte at sige til hr. Johs. Poulsen, at jeg heller ikke mener, at der er nogen modsætning mellem at tænke økologisk og tænke økonomisk langsigtet. Tværtimod vil det være dybt økonomisk uansvarligt ikke at tænke langsigtet. Men problemet er, at en aktionær aldrig tænker langsigtet, i hvert fald ikke længere end til sin egen bukselomme, hvorimod en stat af hensynet til klimaet har tålmodighed til at tage nogle investeringer, der først virker om 10 år, 20 år, 30 år, fordi man tror, at det på 30-års sigt er en fordel. Det er jo det, der er forskellen.

Det er også derfor, at det er forkert at følge den liberalisme, der er lagt op til i dag med salg af 60 pct. af landets elproduktion, med salg af olierørledninger, gaslagre og alt muligt andet. Noget af det skal så tilbage i statsligt regi, andet skal bare sælges – og det skal i hvert fald sælges nu, fordi det skal være med til at skabe en god forretning for køberne. Det kan godt være, at noget af det skal købes tilbage igen, f.eks. gasledningerne, men de skal sælges nu for at give en god forretning for køberne.

Vi har allerede set katastrofer: Et kulkraftværk i Tyskland, der af klimapolitiske hensyn aldrig kunne blive bygget i Danmark. Man lader altså et statsejet selskab, der nu skal privatiseres, bygge kulkraftværker, men kun i Tyskland, samtidig med at de opgiver investeringer i en hav-

vindmøllepark i Danmark. Det kan næsten ikke siges tydeligere, at man prioriterer indtjeningen og nedprioriterer havvindmølleparken, fordi man ikke synes, at man tjener penge nok. Det er alene ud fra økonomiske hensyn og til skade for miljøet og klimaet.

Nu får vi stadfæstet en mekanisme, der gør, at hver gang de, der køber el af DONG, sparer på energien af hensyn til miljøet og klimaet, vil de kunne opleve, at DONG sparer en CO₂-kvote, som de oven i købet har fået gratis. Vi har også lige fået svar på, at CO₂-kvoten kan sælges på markedet eller kan bruges til, at der bygges endnu flere kulkraftværker rundt omkring i verden. Det er da en dum mekanisme at få stadfæstet, men det er også det, der sker med dette aktstykke.

Vi har stillet en lang række spørgsmål. Vi fik svarene i hånden, umiddelbart før forhandlingen startede. Det synes jeg også er stærkt utilfredsstillende. Nogle af svarene er meget besynderlige, det vender vi tilbage til, andre er oplysende. Det mest oplysende er måske, at der, hvor der bliver stillet klimapolitiske spørgsmål, sender klimaministeren spørgsmålet videre til finansministeren. Det kan næsten ikke siges billedligt smukkere, at når vi i den her sag snakker om klimapolitikken, er det finansministeren – ham med pengepungen – der skal svare på spørgsmålene. Logikken er allerede slået fuldstændig igennem i det system, som man nu vil prøve at få indrettet.

Jeg synes selvfølgelig også, at det er interessant at få et svar, og jeg vil lige citere fra det her i slutningen af debatten, når jeg spørger, om man ikke kunne gøre DONG statsejet – det kunne man selvfølgelig gøre, hvis man ville; før man har solgt aktier, kan man godt gøre det statsejet – og om man ikke kunne lede det ud fra klimapolitiske hensyn, at det ikke vurderes at være hensigtsmæssigt at lede et statsligt aktieselskab ud fra f.eks. klimapolitiske hensyn. Jeg siger det lige igen: Det er ikke hensigtsmæssigt at lede et statsligt aktieselskab ud fra klimapolitiske hensyn! Det er det, man vedtager på fredag, hvis man forkaster Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 19:17

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.